

Ime in priimek:

ORIGEN, ***Homilije o Prvi Mojzesovi knjigi***, 8, 6. 8. 9

Osnovni podatki:

5

Abraham je vzel drva za žgalno daritev in jih naložil svojemu sinu Izaku; v roke pa je vzel ogenj in nož; in sta šla oba skupaj. Izak, ki je nosil drva za lastno daritev, je podoba Kristusa, ki je nosil svoj križ. Nositi drva za žgalno daritev je duhovnikova naloga. Tako je postal hkrati žrtev in duhovnik. Izraz "sta šla oba skupaj" se nanaša na isto podobo. Kajti medtem ko Abraham, ki se pripravlja, da bi opravil daritev, nosi ogenj in nož, Izak ne hodi za njim, temveč v korak, kar pomeni, da deli z njim duhovništvo.

Kaj je bilo potem? Izak je ogovoril očeta Abrahama in rekel: Oče! Ta sinov glas je na neki način podoben skušnjavi. Kaj misliš, da glas otroka, ki je bil namenjen za žrtvovanje, ni pretresel njegovega očeta? In čeprav je bil Abraham trden v svoji veri, je odgovoril z glasom, ki izdaja čustvo: "Kaj je, moj sin?" In oni: "Glej, ogenj in drva; a kje je jagnje za žgalno daritev?" Abraham je na to odgovoril: "Bog si bo preskrbel jagnje za žgalno daritev, moj sin."

Abrahamov odgovor me game, tako rahločuten in previden je. Ne vem, kaj mu je hodilo po glavi, kajti ni govoril v sedanjem času, temveč v prihodnjem: *Bog si bo sam preskrbel jagnje.* Sinu, ki vpraša v sedanjiku, odgovarja za prihodnost; sam Gospod si je namreč preskrbel jagnje v Kristusu.

*In Abraham je stegnil roko in vzel nož, da bi sina zakljal. Tedaj mu je angel Gospodov, zaklical iz nebes in rekel: "Abraham!" Odgovoril je: "Tukaj sem." In je dejal: "Ne steguj roke nad dečka in nič mu ne störi! Kajti zdaj vem, da se Boga bojš." Primerjajmo te besede s tistim, kar pravi apostol Pavel o Bogu: *In on ni prizanesel svojemu lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse.* Poglej, kako Bog tekmuje z ljudmi v svoji čudovitosti. Abraham mu je ponudil umrljivega sina, ki potem ni umrl, medtem ko je Bog izročil smrti svojega neumrljivega Sina za nas vse.*

Abraham pa je povzdignil oči in pogledal in glej, oven se je z rogovi zapletel v trnje 'sabeh'. Prej smo rekli, se mi zdi, da je Izak predpodoba Kristusa; pa tudi oven je na neki način Kristusova podoba. Premisliti velja o tem, koliko moremo oba simbola primerjati s Kristusom: na eni strani Izaka, ki ni bil žrtvovan, na drugi ovna, ki ga je Abraham položil na žrtvenik. Kristus je Božja Beseda, toda Beseda je meso postala.

Trpi torej Kristus, vendar telesno; pretrpi smrt, vendar telesno, in to ravno upodablja oven, saj pravi Janez: *Glejte, Jagnje Božje, glejte, ki odjemlje grehe sveta.* Toda Beseda je ostala v nerazpadljivosti, kakršen je po duhu Kristus, ki ga upodablja Izak. Zato je sam žrtev in veliki duhovnik po duhu; tisti namreč, ki daruje Očetu žrtev po mesu, je sam darovan na žrtveniku križa.

Opombe:

Komentar:
